

FASORI HARANGSZÓ

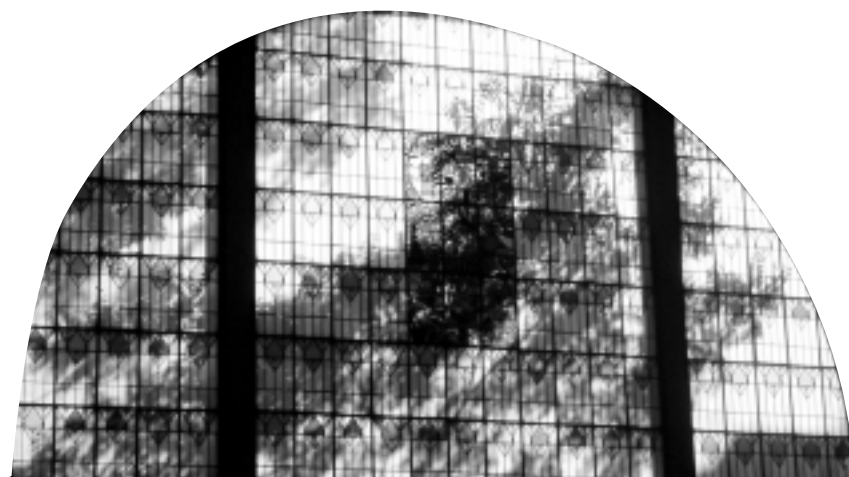
A Budapest Fasori Református Egyházközség Hírmondója

Újfolyam

30. szám

2005. szeptember

Mire tanít a templomablak?

Eletünk legmegszokottabb, leghétköznapibb tárgyai közé tartoznak az ablakok. Gyakran már az olyan díszes, szemet gyönyörködtető ablaktáblák sem tűnnek fel, mint amelyek templomunkat díszítik, annyira természetessé vált részei istentiszteletünknek... Ha Jézus tanítására figyelünk, azt látjuk, hogy sokszor éppen az élet ilyen „közönséges”, egyszerű valóságaira mutatva értette meg tanítványaival Isten országa törvényszerűségeit. Tekintsünk most figyelemmel a templomablakokra, mert sok mindent tanulhatunk tőlük is Isten rendjéről! Minden ablak elsődleges

célja, hogy világosságot hozzon azok életébe, akiknek létszükséglete a fény. Isten éppen ezért helyezett minket is a világba: hogy tiszta, életet adó szeretettel ragyogjunk be azok életét, akik körülöttünk ezt a világosságot áhítozzák. Ha időnként azt érezzük, hogy életünk célját, értelmét elveszítettük, gyakran éppen ez okozhatja a bajt: már nem látjuk, hogy hasznosak, fontosak lennénk azok számára, akiknek Isten bennünket teremtett. Jézus Krisztus arra hívott, hogy újra igaz legyen az életünkben: „*Ti vagytok a világ világossága.*” (Mt 5,14) Hogyan valósulhat

Október 2-től 9-ig gyülekezeti evangélizáció!

meg ez? Erre tanítanak az ablakok. A célját jól betöltő ablaknak mindig két oldala van, két irányban nyitott. Mivel nem a saját fényét adja – az nincs is neki –, kapcsolata kell legyen a fényforrással, a nappal.

„*Én vagyok a világ világossága*” (Jn 8,12) – Jézusnak ez a mondata nem ellentétes az előbb idézett kijelentésével, hanem kiegészíti azt. Ő a fényforrás. Nélküle a legjobb szándékú ember sem tud igazi, életet adó szeretettel világítani. Isten képmásának lenni: az Ő világosságát magunkba szívni, és aztán másokra sugározni. Mi erre teremtettünk, így válhatunk hasznossá. Feladatunk, hogy felvegyük és továbbadjuk a Jézusban, a róla szóló Szentírásban, az igehirdetésben, a testvéri intésben és gondoskodásban ránk sugárzó isteni fényt.

Ezért létfontosságú a ránk bízottak miatt is, a saját hasznosság tudatunk miatt is, hogy semmi ne zárhasson el a fényforrástól! Egy terebélyes lombú fa, egy rossz helyre épített tűzfal vagy akár az évek során rászáradt kosz elsötétíthet egy ablakot. Ahogy a rajtunk át-sugárzó világosság is fokozatosan eltűnhet az életünket beárnyékoló indulatok, ránk száradt haszontalan szokások, piszkos gondolatok miatt. Aztán csak azt vesszük észre, hogy nem tudunk már olyan szeretetet árasztani a mieinkre, mint korábban. Engedjük, hogy Jézus rendszeresen megtisztítsa a Tőle hozánk vezető utat, hogy teljes gazdagságában érhesse el újra minket az Ő ragyogása!

Nélküle a környezetünk könnyen olyan-ná válhat, mint azok a pinchelyiségek, amelyeket mélyedésekbe helyezett, tejüveggel elfedett izzók világítanak be. Ne akarjunk vakablakok lenni! Mesterséges fények, amelyekkel Jézus egészséges sugárzását pótolni szokta világunk, nem helyettesítik meggyőzően a valódi, természetes fényt.

Persze az ablak nemcsak átérteszti a

külvilág hatásait: meg is szűri azokat. Miközben áthalad rajta a nap fénye, melege, nem engedi be az utca kosztát, tompítja zaját. A mi életünknek is fontos kérdése, mit engedünk át magunkon, mit rekesztünk ki. Mostanában többektől hallottam: „ami a szívemen, az a számon; miért legyek tekintettel másokra, rám se figyel oda senki”. Pedig Jézus ránk is gazdagon ragyogtatja áldó szeretetét – csak talán már föl sem tűnik. Viszont ami mocsok ér minket, azt ne adjuk tovább környezetünknek: „*csak akkor szóljatok, ha az jó a szükséges építésre, hogy áldást hozzon azokra, akik hallják.*” (Ef 4,29) Életünk, szavaink, indulataink, tetteink sugározzák az Ige életet adó világosságát!

De mivel tud többet a templomablak más ablakoknál? Elég ránézni! Nem egy nagy, összefüggő üvegfelület, hanem sok kis, színes, egymáshoz illesztett üvegdarab. De milyen szép összehatást ad, ha együtt nézzük őket! Ilyen a templomban összegyűlékezet is. Egyikünk sem mondhatja, hogy „*én vagyok a világ világossága*”, ezt csak Jézus mondhatta ki. De a többes szám már igaz lehet: „*mi vagyunk a világ világossága!*” Kiki a saját színárnyalatában ereszti át Jézus Krisztus világosságát – és ez jól is van így. A Tervező így alkotott, ne akarjunk egyformák lenni. Inkább bátorítsuk egymást: ha nem is te vagy az ablak, rád is szükség van, hogy Isten fénye kellő mennyiségben, valódi gazdagságában beleragyogjon a világba!

Beköszöntött az ősz: napról napra sötétedik világunk! A templomablakok most egy darabig kevésbé tudják betölteni rendeltetésüket. De Istenben nincs évszakonként változás. Olyan jó lenne, ha a lelkekre telepedő őszi-téli melankóliát feloldaná Jézus Krisztus fénye!

Engedd át te is magadon! Világíts!

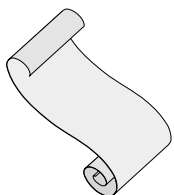
Pataki András Dávid lelkipásztor

Dsida Jenő *Templomablak*

<i>Kik csak az uccán járnak-kelnek szépséget rajta nem igen lelnek, kíváncsi szemmel rá nem tapadnak: csak egy karika, szürke karika, ólomkarika, vén templomablak.</i>	<i>De ki belép a tág, iromba, boltozatos, hűvös templomba s belülről pillant ablakára, megdőbbsen áll, megkövülten áll, elbűvölten áll: – Nézz a csodára! –</i>
---	---

<i>Rácsa rozsdás, kerete málló, emitt moh lepi, amott pókháló, – sütheti napfény, sötét örökre, mint világtalan, bús világtalan, agg világtalan hűnyt szemegödre.</i>	<i>Színek zengése! Fények zúgása! Mártir mosolya! Szűz vallomása! Kék, ami békül, piros, mi lázad! Magasba ragad, a mennybe ragad lángtünimény és tűzkáprázat!</i>
---	--

*Ó, titkok titka:
a földön ittlent
belülről nézzen
mindenki mindent,
szemet és szívet
és harcot és békét! –
Áldja meg az Úr,
áldja meg az Úr
a belülről látók
fényességét!*

Gyülekezetvezetői levél

Kedves Testvéreink!

Gyorsan elrepült, áldott szép nyár áll mögöttünk. A tavaszi emmausi hetet is számítva a gyülekezet apraja-nagyjából közel 350-en vettünk részt csendeshéten. Aki volt már héten, tudja, mit jelent az feltöltekésben, hitben való tovább épülésben. Így új lendülettel, szolgálatra készen várjuk az őszt.

A nyár krónikájához tartozik az is, hogy a Julianna iskolában igen komoly felújítási munka folyt. Albert Péter vezetésével mesterek egész sora fáradozott azon, hogy ősszel vadonatúj vizesblokkok várják a gyermekeket, teljes szennyvíz- és vízhalózat-felújítás történt. Újabb tanterem újjá varázsolása is belefért az építési keretbe.

A legizgalmasabb kérdés is a nyáron fogalmazódott meg bennünk: újra kezdjük az óvoda létrehozásáért folytatott küzdelmünket. A gyülekezetben sorozatban érkező újszülöttek figyelmeztetnek bennünket arra, hogy felelősek vagyunk a növekedésükért. 2006 őszén szeretnénk megnyitni a fasori „Csipkebokor” Óvodát. Az önkormányzat kész átengedni nekünk a Király és Rózsa utcák sarkán lévő I. emeleti óvoda helyiségeket. Megkezdttük az elvi engedélyek beszerzését. Kérjük azokat, akik előreláthatólag szeretnék beírni gyermeküket ebbe az óvodába, hogy a lelkeszi hivatalból vigyenek jelentkezési lapot és töltsék ki. Azt is tervezzük, hogy kisbusszal segítünk a messzebb lakó családoknak, így azokat a gyermekeket is elhozzuk, visszavisszük, akik csak így járhatnak óvodánkba.

Készülünk a presbiteri tisztújításra. (Lásd a 6. oldalt!) Alapvetően megvan presbitériumunk, de néhányan nem tudják vállalni a teljes szolgálatot, mert mindnyájunknak erősíteni kell a sokféle feladat között.

A gyülekezetet is megkérdezzük, hogy ki mivel tud segíteni a „nagy család” építésében. Felsoroljuk az általunk számba vett feladatokat, és mindenki beírhatja a lapra, mit tud vállalni.

Őszre újra elővesszük a gyülekezeti terem berendezése ügyét. Ebben nem kis feladat a Munkácsy-reprodukció, a Krisztus Pilátus előtt végleges felújítása és a terem falára visszahelyezése. Csak úgy tudjuk megoldani, hogy külön adakozást hirdetünk rá.

Újdonság lesz a hivatalban, hogy lelkeszi fogadószobát rendezünk be, amelyben hivatali időben mindig lesz egy lelkipásztor. Így aki csak érkezik, találkozhat lelkeszsel, és a keresztes, esketős, temetős családok sem csak a hivatalvezetővel érintkeznek, hanem beszélgethetnek lelkipásztossal.

Várjuk a gyülekezetet a vasárnapjainkra és a különböző gyülekezeti csoportokba is. A legkisebbek számára a gyermekmegőrző minden vasárnap rendelkezésre áll. Három csoportban – óvodások, I–III. és IV–VI. osztályosok – folynak a gyermekistentiszteletek. Két csoportban a konfirmandusokat gyűjtjük egybe – VII. o., ill. VIII. o. és idősebbek. Négy csoportot tervezzük az ifjúság részére, erről hirdetésben értesülhetnek a fiatalok. Szeptemberben indul a fiatalasz-

Evangelizáció a Fasorban!

Vendégünk lesz **Tariska Zoltán** péceli lelkipásztor, aki az országos református evangelizáció egyik vezető munkatársa.

A Bibliáról TIT-előadásokon is tartott ismertetést.

Érdekesen, lebilincselően beszél, sokak élete megváltozott már igehirdetése nyomán. Már október 2-án, vasárnap de. 10 órakor is a fasori templomban hirdeti az Igét.

Október 3-tól 7-ig, hétfőtől péntekig minden este 18 órakor a templomunkban (VII., Városligeti fasor 7.) hangzik az alábbi bibliai sorozat:

1.) **Ki volt András és mivé lett Jézus tanítványaként?**

Mk 1,16–18; Ján 1,35–42

2.) **Ki volt Simon Péter és mivé lett Jézus tanítványaként?**

Ján 1,42; Luk 5,1–11; 22,54–62; Ján 21,15–19

3.) **Ki volt Lévi – Máté és mivé lett Jézus tanítványaként?**

Máté 9,9–13

4.) **Ki volt János és mivé lett Jézus tanítványaként?**

Mk 1,19–20; Luk 9,51–56; Ján 13,23–25

5.) **Ki volt Tamás és mivé lett Jézus tanítványaként?**

Ján 20,24–29; 21,1–3

Hívjuk rokonainkat, barátainkat!

Megéri a lelkünket is ápolni,

hogy ennek nyomán a mindennapjaink másokká lehessenek!

szony-kör, a következő korosztály számára a női kör, valamint a páros kör. Megkezdjük a férfi bibliaórákat is. Minden hónapban egyszer a filmklubunk is várja az érdeklődőket. Októberben kezdjük a felnőtt konfirmációt, illetve bibliai tanfolyamot.

A hittanórák időpontjait kiírjuk jól láthatóan, és a gyermekek jelentkezhetnek a kerámia szakkörre is. A Julianna iskola tornatermében hétfőn este 7-től foci, és újra lesz kosárlabdázási lehetőség.

A gyülekezeti bibliaórák kedden de. 10-kor, szerdán és csütörtökön este 6-kor természetesen folytatódnak. Október 19-től hat szerda estén Aaron Stevens – Protestáns Missziói Intézet – vezetésével „A hit útját”

tanuljuk. A fasori zenés áhítatok és hangversenyek is folytatódnak a hirdetőtáblán olvasható rendben.

Nagyon hálás a szívünk a kibontakozó, gazdag gyülekezeti életért! Nem mindig élhetünk Isten kegyelme ilyen bőségével. Ragadjuk meg a hit épülésének, a közösség ajándékának áldott alkalmait!

Házhoz kötött idős testvéreinknek és a betegeknek is Istenünk éltető, gyógyító szeretetét kérjük. Mindenkit testvéri szívvel köszöntünk: Áldás, békesség!

Budapest, 2005. szeptember

Dr. Szabó Mihály Végh Tamás
főgondnok lelkipásztor

Presbiterválasztás előtt

Egyházunk választójogi törvénye értelmében hatévenként kerül sor presbiteri tisztújításra. 2005 őszi évben éppen hat év telik el a legutóbbi választás óta, s így ismét esedékesé válik a presbiteri tisztújítás. 1999-ben egy jelentősen megfiatalított presbitériumot választott a gyülekezet, majd a 2002-ben időközi választáson további új presbiterek kerültek be a testületbe. 2005 év végén mindenkinek lejár a mandátuma, és teljes tisztújítást kell végezni, vagyis nemcsak a presbitériumot, hanem a főgondnokot és a gondnokokat is újra kell választani.

Ez nemcsak egy adminisztratív feladat, hanem a gyülekezet életének meghatározó jelentőségű fordulópontja is. A presbitérium az egyházközség lelki és anyagi javainak sáfára, a lelkipásztorral együtt gondozza, védi és vezeti a gyülekezetet. A most megválasztott presbiterek hat éven keresztül meghatározó módon befolyásolják az egész gyülekezet életét. Nem mindegy tehát, hogy kit választunk tisztségviselőnek!

Csak megtért szívű embert szabad megválasztani, akinek élete középpontjában Jézus Krisztus áll, akit ő bűnbánattal elfogadott Megváltójának és Urának. Imádságban kell megkeresnünk, hogy kiket akar Isten presbiterként látni. Csak olyan presbitert választunk meg, aki megfelel Isten követelményeinek. De honnan ismerhetjük meg ezeket?

Mit mond a Biblia a gyülekezet vezetőiről?

A presbiterek feladatai:

1. Pásztorolják és gondozzák az Úr gyülekezetét (ApCsel 20,28; 1Pt 5,2).

2. Legyenek éberek, hogy megvédjék a gyülekezetet a támadásoktól mind kívülről, mind belülről (ApCsel 20,29–31).

3. Vezessék és irányítsák a gyülekezetet, de ne uralkodjanak (1Thesz 5,12; 1Pt 5,3).

4. Hirdessék az Igét, tanítsák az egészséges tant (1Tim 5,17; Tit 1,9–11).

5. Életükkel legyenek példaképei a nyájnak (Zsid 13,7; 1Pt 5,3).

6. Vigyázzanak a keresztyének lelkére a helyi gyülekezetben, mint olyanok, akik arról számot adnak (Zsid 13,17).

7. Gyakorolják az imádkozás szolgálatát, különös tekintettel a betegekre (Jak 5,14–15).

8. Vegyenek részt a gondoskodásban a szegény szentekről (ApCsel 11,29–30).

A presbiterekkel szemben támasztott követelményeket elsősorban a Timóteushoz írt első levélben, valamint a Titusz-levélben fogalmazta meg Pál apostol (1Tim 3,2–7 és Tit 1,5–9).

Ezek szerint a presbiterek feddhetetlenek, vagyis becsületességüköz kétség sem férhet. A presbiter egyfeleségű férfi legyen, és gyermekei hívők legyenek, ne legyenek engedetlenek. A presbiter családjában tehát rendnek kell lennie, ő maga pedig hűséges férj és a szigorú erkölcsösség példaképe legyen. Akkor tudja csak a gyülekezetet jól vezetni, ha jól igazgatja a családját is.

A presbiter ne legyen akaratos, részeges, kötekedő, pénzsóvár. Legyen viszont megfontolt, józan, tisztességes, vendégszerető, jóra hajlandó, megértő, a viszálykodást kerülő, igazságos, kegyes, önmegtartóztató, a tanításra alkalmas és nem újonnan megtért.

A Biblia tehát magasra helyezi a mércét. Ezeknek a követelményeknek megfelelni csak akkor tudunk, ha hitből fakadó szent élettel és sok-sok imádsággal megnyertük magunknak Urunk Jézus Krisztus támogatását.

Egyházi törvényeink is előírják bizonyos követelményeket:

1. Presbiterré az választható, aki legalább három éve teljes jogú egyháztag és a választott gyülekezetnek legalább egy éve tagja.

2. Kellő ismerettel rendelkezzen az Igéről, hitvallásainkról és az egyházi szolgálatokról, tiszta erkölcsben, józan életben, egyház iránti hűségben és buzgóságban másoknak példaképpül szolgáljon.

Mindannyiunk feladata imádkozni olyan

jelöltekért, akik megfelelnek az előzőekben ismertetetteknek. A gyülekezet minden tagja javasolhat általa elfogadhatónak tartott személyeket a választási bizottságnak – a megfelelő időben. A megfelelő időt a választási menetrend mutatja meg.

Gyülekezetünk presbitériuma a következő választási menetrendet fogadta el:

1. A választási bizottság megválasztása a szeptemberi presbiteri gyűlésen.

2. A következő vasárnapon a választási bizottság bemutatása, fogadalomtétele, majd a jelölés módjának és a választás menetének ismertetése a gyülekezettel.

3. A jelölőbizottságnak egy hónapja van a jelölésre, beleértve a jelöltekkel való elbeszélgetést is, majd a jelöltek jegyzékét átadja a presbitériumnak.

4. A presbitériumnak 14 nap áll rendelkezésére, hogy törvényességi szempontból megvizsgálja a jelölteket és véglegesítse névsort.

5. A választást megelőzően két héttel a jelöltek névsorának, valamint a választási közgyűlés helyének és időpontjának közzététele.

6. A választás előtti vasárnap a jelöltek bemutatása a gyülekezetnek és másodsorú is hirdetik a közgyűlés helyét és időpontját.

7. A választói közgyűlés 2005. november 20-án lesz.

Az újonnan megválasztott presbitérium a jelenlegi mandátumának lejártával, 2006. január 1-jével kezdi meg működését.

Kérjük imádságban Isten áldását és vezetését működéséhez!

Dr. Südy György presbiter

Nem jó az embernek egyedül lenni

Házaspáros-családos hét Nagybörzsönyben

A csodálatos erdei környezet, a kristálytisza levegő, az esték csöndje, egy-egy lélegzetelállítóan szép naplemente látványa vagy akár egy „közönséges” csiga bőrének szépsége is szembesített bennünket ezen a héten azzal, amiről Végh Tamás lelkipásztor hétzáró igehirdetésében is hallhattunk: Isten az egész világot ilyen szépnek, célszerűnek készítette, és ebben a szép rendben eredetileg az ember is a helyén volt. Lázadása óta azonban a maga erejéből képtelen a helyére kerülni, trónbitolóként csak kisajátítani képes; ő akarja eldönteni, beengedi-e Isten a saját birodalmába. A megtért ember tulajdonképpen visszatér az Istentől való régi rendbe, de ez csak az igazi szőlőtő, Jézus áldozata árán lett lehetséges. Minden szőlővessző beoltásához egy-egy vágás kell, ezeket a vágásokat Isten fia szenvedte el értünk. A megtért ember életében megjelennek a bennünk (a Lélek gyümölcse) és körülöttünk beérő gyümölcsök.

Tolnay Lajos előadás-sorozatából is ki-

tűnt, hogy Isten rendje mennyire elromlott a mai házasságokban, mennyire eltorzultak a szerepek a mai családokban, gondoljunk csak a férjépítés nélkül felnövő, fegyelmetlen, sokszor bálványként imádtott gyerekekre, a sok nőies, határozatlan férfira és férfias, irányító nőre, vagy a 40–55 éves férfiak drámai halálozási adataira. A mai férfiak nem tudják betölteni Istentől rendelt szerepüket, eluralkodik rajtuk a félelem, a bizonytalanság, és olyan pótcselekvésekhez nyúlnak, mint az ital vagy akár a számítógép. Kevesen vannak közöttünk olyan férfiak, akikről öregkorukra ezt írhatnánk: betelt az élettel (1Móz 25,8; 1Móz 35,29). Az Istentől rendelt megoldás: beállni arra a helyre, amelyet az Úr kijelölt a házastársak számára (1Kor 11,3; Ef 5,21–33). Legyen Jézus példája minta a férfiak számára, hiszen tiszta, értékes, következetes szavai mindig tökéletes összhangban vannak az Atyának engedelmeskedő cselekedeteivel. A férfi, a családfő szerepe Jézusra tekintve tehát

hármas: ő a család papja (hídverő Isten és a család között), próféta: ő tolmácsolja Isten Igéjét, értelmezi az Ő üzenetét, és ő a végrehajtó, királyi hatalom birtokosa is a fegyelmelésben, az irányításban.

Tolnay Márta, Lajos felesége elmondta, hogy a nőknek is nagyon nehéz megélniük, ha helyettesíteniük kell a férfiakat. A nő szerepe nem az irányítás, hanem az inspirálás. Az engedelmeség parancsa alól egy felmentés létezik: ha a férj döntése egyértelműen Isten törvényével áll szemben. Márta több szép bibliai példát is említett a nők engedelmeségére. Szükséges, hogy gyermekeink is betagozódjanak ebbe a rendbe (Ef 6,1–3), nem kerülhetjük meg a fegyelmelést, a fenytést sem (Péld 13,24; 23,13–14; 29,15).

Az Istentől való rendben a férfi átlépheti függetlenségét, erejét, megbízhatóságát. Ez könnyebb volt a régi önellátó paraszti gazdálkodás keretei között, amikor a férfi jóval többet volt együtt a családjával, és csak a saját szorgalmára, és Isten kegyelmére kellett hagyatkoznia (jó termés = biztos megélhetés). A városiasodás, a XX. sz-i katasztrófák, a családok, közösségek szétesése Magyarországot az abúzus, a visszaélés társadalmává tették, ahol nem meglepő az, hogy 35 év alatt 4,5 millió

abortuszt végeztek el. Hallhatunk testi és lelki egészségünk kérdéseiről. A megtért ember felelősséggel tartozik a testének, a Szentlélek templomának (1Kor 6,19–20). Bár nem egyformán erős fizikumot kaptunk, Isten a testileg gyengéket is jól tudja használni (Pál példája). Szó volt a mai civilizáció sajátos betegségeiről is (elhízás, szív- és érrendszeri betegségek, allergia, daganatos betegségek). Lajos elmondta, hogy Isten felelőssé tett minket saját magunk, és gyermekeink élete iránt, és ennek a fogamzásgátlás is lehet eszköze.

Esténként Végh Tamás beszélt arról, mit jelent az Isten békessége, miért a békesség forrása Krisztus keresztye, milyen erőtlen a világ törékeny, kompromisszumos békessége, és hogy a bűneink miatt nincs békességünk sem, hiszen elszakadtunk az Atyától. Végh Tamás szemléletesen Isten szeretetéből való „életfogytig tartó tankolás” lehetőségének nevezte a megtérést. A megtérés első „látható” gyümölcsei a kapcsolatokban mutatkoznak (Róm 12,17–21), hiszen a megtért ember érzékenyebb, és pontosan tudja, mit fizetett érte Megváltója (1Pt 1,18–19).

Az az örömmel, hogy újra és újra oda lehet menni Krisztus keresztjéhez, és letenni mindent, felvenni Jézus igáját – olyan szépen csengett ezzel össze, amikor Tolnay Lajos előadásából megtudhattuk: a házasság latin neve (coniugium) azt is jelenti: iga.

Muzsikusként különösen nagy élmény volt részt venni a csütörtök esti áhítaton. A helyi evangélikus templomban a falusiakkal közösen élvezhettük Pálúr János orgonajátékát. A szép Sweelinck-mű, és a Vivaldi-concerto Bach-átirata után elhangzó XIX. századi francia „sortie”-t (gyülekezeti kivonulást) mindenki széles mosollyal hallgatta, bizonyítva, hogy a zenében nagyon is létezik jóízű humor. János ezután egy igehely ihletésé-

re, az esti áhítatok vezérfonalára improvizált (Fil 4,7).

Reggelként János vezette a nap kezdő áhítatát is, amelyen Jézus mondásairól beszélt; ezeken az alkalmakon a gyermekeink is velünk együtt figyelhettek, énekeltek.

Köszönet a gyermekek között szolgálóknak, hiszen az Ő áldozatos munkájuk nélkül nem lettünk volna ott a házaspáros alkalmakon, eközben pedig gyermekeink is sokat tanultak a közös éneklés, verstanulás, imádkozás alatt. Jó volt közösségben figyelni egy héten át Isten szavára, legyen az elkövetkező időben is mindig első kérdésünk: mit akarsz, Uram, hogy cselekedjem?

Fejérvári Zsolt és Nóra

HOGYAN VEZET ISTEN?

Lelkipásztorunk, Végh Tamás a nagybörzsönyi hét két utolsó esti áhítatán – közkívánatra – a vezetés kérdéseit járta körül. Fontos, hogy megértsük: Isten pontosan tudja, hogy mit miért tesz. Amit tesz, az jó, és Ő így biztat: „Bölcsésé teszek, és megtanítalak, melyik úton kell járnod, tanácsot adok...” (Zsolt 32,8) Higgyünk Neki, tanuljunk Tőle! Van persze, ami az Ő titka marad: „A titkok az Úréi” (5Móz 29,28).

1. Alapfeltétel, hogy szabad kezet adjak az Úrnak a teljes életem felett, hiszen a megtéréskor a teljes életem felett történik meg az uralomváltás. Nemcsak elfogadom, hogy Ő bármibe beleszólhat, hanem kérem is erre: Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?
2. Bízom abban, hogy Ő tud vezetni, és vezetni is fog, mint gyermekét – az Ő gondolja, hogy ezt hogyan teszi.
3. Van, amikor nem is kell kérdeznem, mert az Ige egyértelmű választ ad. (pl. a Tízparancsolatban).
4. „Tanulnunk kell a Krisztust!” Mindig tegyük fel a kérdést: mit tenne Jézus a helyemben?
5. Fontos, hogy az Ige áramkörében legyek. Választ kaphatok a kérdéseimre az igehirdetésből, a bibliaolvasásból.
6. Minél hosszabb ideje járok Vele, annál jobban megismerem az Ő gondolkodásmódját; egy idő után akár előre is megsejthetem, hogy Ő mit szólna a döntésemhez.

7. Végiggondolom józan ésszel a döntéseket. Ne ez legyen a végső fórum, de az eszemet is céllal kaptam – Tőle!
8. Lelkigondozón, közösségen keresztül is kaphatok vezetést. (Bátorítás, imádkozás, intés, kijózanítás.)
9. Ha elbizonytalanodom, nincs békességem, jó, ha közelebb húzódom az Úrhoz, ilyenkor általában valami újat akar mondani.
10. Döntéseink előtt háromféle választ adhat az Úr: igen, nem, várj még! Ő mondja meg, melyik az „aktuális”.
11. Isten mindenkire különböző módon szól, mindenkivel kialakítja a saját kommunikációs nyelvét.
12. Isten gyakran a körülmények útján üzen (pl. elzár utakat).
13. Ha nem kapok feleletet, akkor is maradjak türelmes, a megfelelő időben Ő szól majd!
14. Nem mindig „kiemelkedő, ismert” Ige ad vezetést.
15. Az Úr mindent megtehet. Ha nem tesz meg valamit, oka van rá!
16. Hibázni lehet, nem kell „görcsölni”, de fontos, hogy teljes szívvel akarjam cselekedni az Ő akaratát.
17. Azonnal, teljesen, örömmel engedelmeskedjem.
18. Ha minden homályos, az engedelmes, alázatos lelkület sokat segít.
19. Néha Istent is, magamat is „be akarom csapni”... De Őt nem lehet a magam elképzelésére rászedni!
20. Néhány fontos igehely Isten vezetéséről: Zsolt 32,8; 16,11; 143,8; 143,10; 123,2; Péld 2,11; Fil 1,9-10; Péld 3,5-6.

Művelje és őrizze!

Művelje és őrizze! – ezt parancsolta Isten az első emberpárnak, amikor az Éden kertjébe helyezte őket (1Mózes 2,15). Ez a parancs vonatkozik ránk, késő utódokra is, nem csak a kertünkkel, de mindenünkkel kapcsolatban. Őrizni és művelni kell (családi) életünket, házasságunkat, Istentől kapott képességeinket, egészségünket, szűkebb és tágabb környezetünket – hogy csak néhányat említsünk.

Így történt, hogy tíz évvel ezelőtt elkezdődött a templom körüli udvar átalakítása, rendbetétele, az akkori kissé gazdátlanok tűnő állapot felszámolása. A gyülekezet egyik akkori gondnoka, Kelemen Lajos és dr. Szabó Mihály főgondnok nagy odaadással, szervezéssel és kétkezi fizikai munkával ennek fő pártfogói voltak. Szégyelltük, hogy amikor a templom szép ékes rendben van, a környéke gondozatlan. Előregedett bokrok, fák, gödrök között parkolt itt sokféle autó, tárt kapuk mel-

lett, s a gaz sem kímélte az Isten Háza küszöbét. Ezért vált tette az elhatározás. Noha egyszerű módon, de a templomi környezethez méltóbbá alakulhatott át az udvar.

Később a lelkesedés és gondozás területén visszaesés mutatkozott, mert a kert mostoha természeti viszonyok között van, hiszen az ÉNy-i fekvés, az épületek között keletkező forgószél nem kedvez a növényeknek. Az idei nyáron sajnos ez is meglátszik. A gondosan elültetett virágok – melyeket évről évre Fótról, egy református kertész családtól kapunk ajándékba – sokszor nem olyan szépek, mint ha kedvezőbb körülmények között lennének.

Isten dicsőségére és sok ide látogató testvérünk örömeire próbáljuk szépíteni a ránk bízott kertet, hiszen Isten Igéje figyelmeztet: „Mindenek ékesen és jó renddel legyenek.” (1Kor 14,40) Ezért kérünk is mindenkit – még a gyerekeket is – őrizzük meg ezt a szép rendet, sőt, tehetségünk szerint műveljük is!

Végh Tamásné

Indiánok voltunk

...a családos héten

Július közepén a tahi családos tábort ellepték az indiánok... Szerencsére mindenki megúsza épségben, köszönhető ez annak is, hogy az első adandó alkalommal elszívtuk a béke-túrórudit a törzs tagjaival. Komolyra fordítva a szót, Hunornak és nekem első közös teendőnk volt a gyülekezetben, hogy a családos héten az iskolás gyerekekkel foglalkozunk. Összetett feladat volt ez, hiszen első rendben Isten Igéjével foglalkoztunk, de emellett arra is igyekeztünk figyelmet fordítani, hogy táborban vagyunk, ami nagy lehetőség arra, hogy kinn legyünk a természetben. Ehhez az indián tábor éppen „kapóra jött”. Mindenkinek volt indián neve, három törzsre oszlott a csapat, és így mérkőzték egymással,

ügyességben (a délelőtti foglalkozást mindig sorversenyekkel kezdtük) és tudásban (minden napnak megvolt a maga története és a maga ismétlődő kérdései). Minden nap tanultunk egy új éneket, délutánonként Aski, az indián kisfiú kalandos történetét hallgattuk, utána pedig a gyönyörű (saját készítésű) fejdíszekkel (és gyakran arcfestéssel is) felékesített ifjú indiánok ellepték a Duna partot, és mindenféle kincseket kerestünk: kavicsokat, kagylókat – csupa olyan apróságot, ami egy valódi indiánnak nélkülözhetetlen. Én lelkesen vágtam bele ebbe a feladatba, hiszen a bibliai üzenetet beleágyazni egy ilyen meglepő környezetbe, „bibliás indián tábort” csinálni, ezt különlegesen is testhezállós feladatnak éreztem. Szeretem Istent, nagy rajongója vagyok az indiánoknak, úgy érzem, hogy a kettőt összeegyeztetni érdekes kihívás és kaland volt. Ezenkívül inkább testre szabott volt ez kis csapatunknak, mintha tündérbőrbe akartuk volna bújtatni őket... Szeretném megköszönni a segítséget a Toronyi testvéreknek és a részvételt minden egyes indiánnak! Remélem, jövőre találkozunk, de hogy akkor mivé „változunk”, az még titok!

Végh Teodóra

A filmklub tervei

Isten kegyelméből folytatjuk filmklubunkat a Fasorban. A filmek továbbra is a hónap utolsó keddjén 18 órakor kezdődnek. A filmeket közösen vitatjuk meg lelkipásztorainkkal. **Szeptember 27-én** ismét Bergman egyik filmjét, az **Őszi szonátát** nézzük meg. A kapcsolódó téma a szülőkkal való konfliktusok megvitatása lesz. **Október 25-én** a **Lutherről** szóló filmet tekintjük meg a reformáció napja alkalmából. **November 29-én** Koltay Gábor **Sacra Corona** című, a millenniumra készült filmjét vetítjük, átbeszélve utána nemzeti hovatartozásunk és felelősségünk kérdéseit. Filmklubunk „különkiadása” lesz idén, hogy **advent első vasárnapján** Zeffirelli **Názareti Jézusát** tekinthetjük meg közösen gyülekezetünk tagjai. Isten áldását kérve jó szórakozásnak és tartalmas együttlétnek nézhetünk elébe az idén is. Várunk minden kedves érdeklődőt!

Komatál

Sokan kérdőn kapjuk fel a fejünket, ha ezt a szót halljuk: komatál. Mi is az a komatál? Régebben, vidéken annak az édesanyának, aki újszülöttet hozott a világra, a rokonok és barátok úgy segítettek, hogy meleg ételt vittek a családnak.

Gyülekezetünkben évek óta működik az anyakör. Mi ezt a kedves szokást elevenítettük fel itt, a nagyváros forgatagában Istentől indítva és olyan asszonytestvéreink példájából merítve, akik évekkorábban kismamaként részesültek és részt vállaltak ilyen szolgálatban. Ezen a tavaszon öt kisbaba született ebben a közösségben. A baba hathetes koráig vállaltuk ezt a szolgálatot a kismama saját családjának segítségével mellett. Kétnaponta, hétköznapokon, egyszerre két napra készítettünk ebédet a kismamának és az ott-hon levő kistesó(k)nak. Volt, akinek a második héttől segítettünk, volt, akinek csak áthidalóan két hétig, és volt, aki csak néhány jó szót és testvéri közösséget kért.

Csodálatos volt azt látnunk, hogy az első baba megszületése után az anyakörre ellátogató édesanyák a hat hét végéig jelentkeztek

az első kismama komatáljára. Annak ellenére, hogy a babák hat héten belül, átfedésben születtek, az Úr mindig adott szolgálókat a meg-növekedett feladatok ellátásához is. Olyan édesanya is segített, akinek pár hónapos volt a babája, és még nem indult el ez a szolgálat, amikor ő adott életet. Volt olyan dolgozó édesanya, aki a vasárnapi ebédet főzte bővebbre, így jutott a komatálra. Aki közelebb lakott, ahhoz a kismamához ment, aki kocsival tudott szállítani, ebben segített, és volt, ahol az édesapák vitték el a komatálát a kismamának. Volt, ahol az édesapákra is számolni kellett a főzésnél, és volt, ahol ez az édesapa nagyon jól tud főzni. „Jaj, hogyan fogadja majd az én főztömet?” Hálával és örömmel fogadta, mert nem csak ételt kapott, hanem közös együtt-létet, beszélgetést, gyermekeink és egymás barátságát is kapta.

Előfordult, hogy előre megbeszélte a szolgáló édesanya és a kismama, hogy amikor viszi a komatálát, segít a vasalásban. Ellenben amikor megérkezett, egy jóízű beszélgetés lett a vasalásból, olyan, amilyenre korábban nem volt idő, lehetőség, gondolat.

Jó volt adni, köszönjük a kismamáknak, hogy így megajándékoztak minket, szolgálókat azzal az örömmel, hogy adhattunk. Milyen nehéz lehetett elfogadni a segítséget, megmutatni, beismerni a gyengeséget. Milyen nehéz lehetett leülni egy olyan ebédhez, amit nem „én” főztem, nem „én” vásároltam be hozzá, nem „én” terveztem, nem az „én” időm ment rá. Helyette „én” alhattam, vagy csak örülhettem a családomnak. Köszönjük, mert: „Szeretteim, szeressük egymást; mert a szeretet Istentől van, és aki szeret, az Istentől született, és ismeri Istent” (1János 4,7a).

Németh Zita

Tárt karokkal

Rotterdam egyik elővárosában, Papendrechtben van az a holland református közösség, amelyik évek óta kapcsolatot tart a Fasori gyülekezettel. Eddig Somogyi Péter és felesége volt a közvetítő, ők több holland testvérünket régóta, személyesen is ismerték. Miután Somogyiék már máshol szolgálnak, a hollandok a múlt év végén megkeresték a fasori gyülekezetet, hogy kívánjuk-e velük a továbbiakban a kapcsolatot tartani? A presbitérium örömmel mondott igent, és a közvetítésre Lux Ferenc presbitert és feleségét jelölte ki.

A papendrechtli gyülekezet kelet-európai missziói bizottsága hosszú évek óta végez missziói munkát Erdélyben, egy nagyvárad gyülekezet támogatásával. Ennek a bizottságnak a közreműködésével kaptunk mi is a papendrechtiektől tavaly a tahi táborozásainkhoz anyagi segítséget. A holland testvérek nyár elején Nagyváradról hazafelé utazva bennünket is meglátogattak. Június 15-én az Isten táboraiba vittük ki őket, ahol a Julianna iskolának évzáró napja volt, és Végh Tamás lelkipásztor éppen a gyerekek között szolgált.

A holland testvérek élénken érdeklődtek a gyerekek ilyen jellegű csendes napja iránt, mert náluk ez ismeretlen. Különösen megfogta őket az, hogy sok juliannás gyermek a csendes nap után résztvevője a Kincskereső tábor csendes hetének. Elmondhattuk nekik, hogy a kisiskolás évek táborig napjai, nyári hetei, a kétéves konfirmációs tanfolyam, a konfirmáció, majd az ifjúsági hetek hogyan hívogadják Isten Igéje által a fiatalokat, hogy ők is igent mondjanak, Szabadítónak és életük Urának vallják Jézus Krisztust. (Egyébként a holland gyülekezetben csak azok konfirmálnak a fiatalok közül, 16-20 éves korban, akik Jézust személyes Megváltójuknak vallják.)

Ugyanakkor Papendrechtben nincsen a gyülekezetnek saját fenntartású iskolája, ahol a gyülekezet gondviselője, irányítója lehetne a fiatalok iskolai és lelki nevelésének. (Jó volt észrevenni mások vágyakozásán, hogy a fasori gyülekezetnek milyen hatalmas ajándék és lehetőség a Julianna! De mi, a gyülekezet tagjai tudatában vagyunk-e ennek?)

Este a bibliaórán a Fasori gyülekezet közössége előtti köszöntés zajlott le, az alkalmon a papendrechtli gyülekezet lelkésze szolgált Igével. Szolgálatához az ApCsel 14. fejezetet választotta. Kiemelte, hogy milyen fontos volt Pálnak is, hogy szolgálata során testvérek vetődtek körül, akik lelkiileg erősítették. Másnap a városnézés mellett látogatást tettek a Protestáns Missziói Tanulmányi Intézetbe. Az esti presbiteri gyűlés előtt a holland testvérek a gyülekezet vezetőivel, gondnokaival beszélgethettek. Pénteken a közös reggeli után imaközösségben búcsúztunk el egymástól.

A látogatás során jobban beleláthattunk egymás gyülekezeti életébe, amely őket is és bennünket is imádságra, tusakodásra indít, hogy a másik fél gyakorlatából ki mit tudna hasznosítani, hiszen tapasztaltuk, hogy ugyanaz a Lélek munkál mindkét helyen.

Lux Ferenc

Fejlődik a Fasori Információs Misszió

Missziókkal ezen a néven még valószínűleg nem sokan találkoztak a testvérek közül, ezért úgy tűnhet, hogy új szolgálati területről van szó, pedig a Fasori Információs Misszió (FIM) tulajdonképpen a sokak által ismert és igénybe vett kazettaszolgálat kibővítése. Már nemcsak kazetták másolásával, kölcsönzésével foglalkozunk, hanem CD-kel és CD-ROM-okkal is, de a FIM felelős gyülekezetünk honlapjának karbantartásáért is.

A FIM elődjétől örökölt, azóta kibővített feladatköre tehát, hogy gyülekezeti alkalmainkról hangfelvételt készítsen, és azt testvéreink számára minél jobb minőségben hozzáférhetővé tegye hangkazettán, audio CD-n és az egyre szélesebb körben használatos MP3 (digitális hangfile) formátumban CD-ROM-on, sőt az interneten is, ahol hetente frissülő archívumunkban 2002-ig visszamenőleg megtalálhatók a fasori igehirdetések. (Lásd még következő pont.)

A FIM új missziói vállalása, hogy gyülekezetünkről az egyre többek által hozzáférhető interneten is hírt adjon. Honlapunk a www.fasor.hu címen érhető el. Internetes látogatóink számára hétfő estig hozzáférhetővé tesszük az előző napi istentisztelet hanganyagát, valamint a heti hirdetéseket tartalmazó hirdetőlapunk szélesebb körben is érdeklődésre számot tartó részét. Honlapunkon bár-

ÚJ SZOLGÁLATI LEHETŐSÉG!

A gépirás, gépelés, szerkesztés iránt kedvet érzők számára új szolgálati lehetőség kínálkozik a gyülekezetben. A vasárnapi igehirdetés-sorozatok írott formába öntése folytatódik ezekben a hetekben. A szolgálatra a lelkészi hivatalban lehet jelentkezni, név és telefonszám megadásával.

Köszönjük a segítségét!

ki elolvashatja, onnan letöltheti a Fasori Harangszó számait is, valamint egy rövid ismertetőt templomunkról. Ezeken kívül hírt adunk a templomunkban megrendezésre kerülő zenés áhítatokról és hangversenyekről is. Bejelentkező oldalunkon természetesen megtalálható templomunk címe, a lelkészi hivatal telefonszáma és néhány fontosabb közlemény.

Bár szolgálatunk internetes munkájának esetleges gyümölcseiről sokkal nehezebb visszajelzést kapni, mint a kazettamisszió esetén, ahol a megrendelésekből és a kölcsönzések számából kiderül, hogy hányan veszik igénybe szolgálatunkat, de az Úrnak kedves, hogy folyamatosan bátorítson minket. Így például egy erdélyi gyülekezet presbiterét Szentlelkével arra indította, hogy levelet írjon nekünk. Ebből a levélből kiderült, hogy ő rendszeresen letölti és hallgatja istentiszteleteinket. Istennek legyen hála, hogy a modern technikát is tudja országa építésére fordítani! Presbiter testvérünk és mások is jelezték már, hogy szeretnének gyülekezeti életünkkel, lelkészeinkkel jobban megismerkedni honlapunkon keresztül. A bemutatkozások számára már készítettünk helyet a honlapon, tartalommal való feltöltésük folyamatban van.

Örömmel tudjuk testvéreinkkel, hogy 2005 januárja óta az eddigi magnetofonfelvételek helyett korszerű digitális technikát használunk, melynek eredményeképpen jóval tisztább, alacsonyabb zajszintű, tehát érthetőbb, illetve a zenei felvételek esetén (zenés áhítatok, istentisztelet alatti gyülekezeti énekek) élvezhetőbb felvételek állnak rendelkezésre.

Amint a bevezetőben már szó volt róla, hangfelvételeinket többféle formában is kínáljuk:

- hangkazetta – mint korábban, de 2005 januárjától érezhetően jobb minőségben

- audio-CD – zenés áhítataink és 2005. szeptember 1-jétől istentiszteleteink is hozzáférhetőek CD-n is. Ebben a formában tudjuk felvételeinket a legjobb hangminőségben közreadni.

- MP3 (CD-ROM) – ennek a főleg a számítógépes világban elterjedt tárolási módszernek a lényege az, hogy a hagyományos audio-CD formátumhoz képest kb. tized akkora helyet foglal el a minőség észrevehető romlása nélkül. Ez azt jelenti, hogy a hagyományos audio-CD-vel szemben, melyre csak egy istentisztelet hanganyagát tudjuk felvenni, ugyanarra a CD-re MP3 formátumban kb. tizenöt istentisztelet fér rá. A módszer kézenfekvő előnye mellett fontos megemlíteni, hogy az ily módon készült lemezt a hagyományos CD-lejátszókkal nem lehet meghallgat-

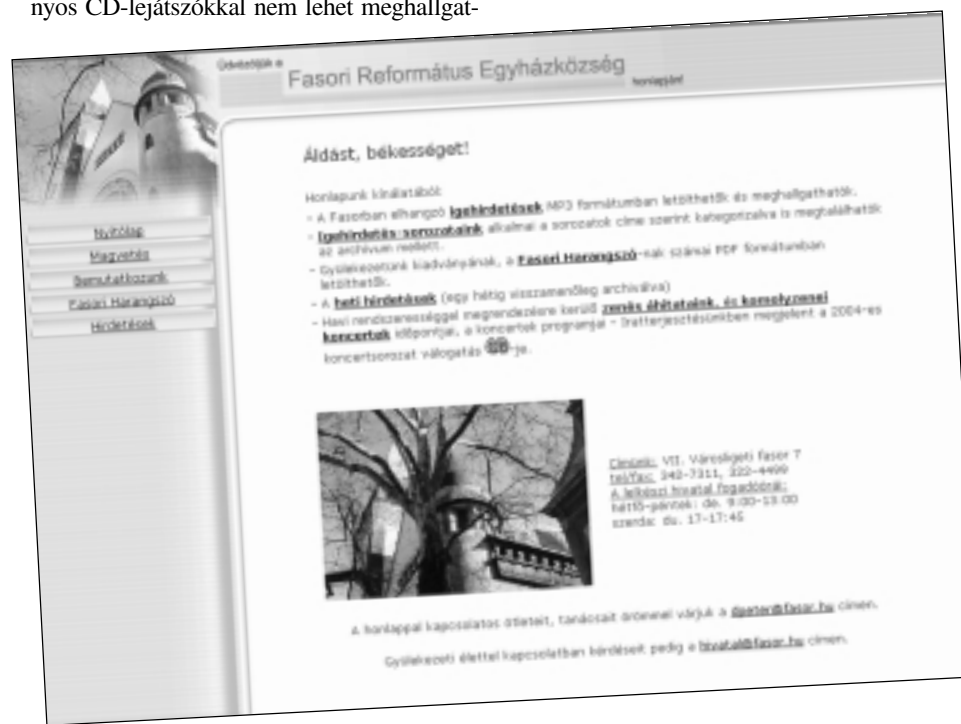
ni. Az MP3 felvételeket számítógéppel, illetve az asztali DVD lejátszók többségével le tudjuk játszani. CD-ROM archívum körülbelül negyedévenként kerül kiadásra, mikor egy lemez megtöltéséhez elegendő hanganyag összegyűlik.

A rendeléseket (kazetta, CD, CD-ROM) a megszokott módon, az iratterjesztésben szolgáló testvéreinknek lehet leadni, kölcsönözni is a megszokott rend szerint lehet a gyülekezeti teremben.

Szívesen veszünk minden szolgálatunkkal kapcsolatos visszajelzést – biztatjuk is testvéreinket, hogy a lelkészi hivatalban vagy az iratterjesztésben jelezzék ötleteiket, tanácsaikat, kritikáikat – ezzel is segítve munkánkat. Köszönjük szépen!

Áldott igehallgatást kívánunk minden kedves testvérünknek!

Gurzó József

A kormányra dőlve

Június 24-én reggel egy könnyed 50 km-es biciklitúrához gyülekeztünk a középső ifivel a Keleti pályaudvaron. A Szigetközbe indultunk volna, de Isten a MÁV tökéletlen információs rendszerét felhasználva mutatta meg nekünk, hogy az Ő terve más erre a napra: meglepődöttünk, amikor a Győrig oda és vissza megváltott jegyekkel a kezünkben, biciklizállító vagon hiányában nem engedtek bennünket a vonatra felszállni. Rövid tanakodás után Szentendrét jelöltük meg utunk céljául. A kevésbé gyakorlott kerekesezők itt már be is fejezték volna a túrát egy pizza és egy jó fagyai elfogyasztása után, de akkor jött az ötlet, hogy szép teljesítmény lenne innen befutni a Tahi–Vác–Budapest pályát. A terv nem aratott osztatlan sikert, de megindultunk. Voltak, akik Leányfalu magasságában utat tévesztettek, volt, akinek Tahi előtt begörcsölt a combja, de a tahitótfalui légkondicionált fagyizót mindenki megtalálta. Innen leszakadozva érkezett meg a társaság a révhez, ahol ismét félórás pihenőt tartottunk. Az átkelés tíz perce alatt mindenki elgondolkozhatott azon, hogy Vácról vonattal kíván-e visszatérni a fővárosba, vagy vállalja két keréken. Tény, hogy voltak közöttünk, akik az utóbbi két évben 10 km-t sem tettek meg összesen bicikli-

vel... Három társunktól vettünk búcsút, és újult erővel dőlünk a kormányra. Göd előtt egy kavicsos sekély partszakaszon aztán nem bírtunk ellenállni a hús víz hívogatásának, és térdig gázoltunk a Dunába. Kacsáztunk, napoztunk és szendvicseinket majszolgattuk. A neheze azonban még hátra volt.

Kiépített bicikliút csak Gödig van, így innentől mentünk az orrunk után az üdülőtelkek között. Göröngyös és sok helyen mély, homokos útszakaszok tették próbára a maradék erőnket, így elég szótlan hangulatban érkezünk meg Budapest határába. A 14-es vilamos végállomásánál egy parkolóban mindnyájan kidőlve nyúltunk el a kellemesen meleg aszfalton. Maradék szendvicseinket kínáltuk egymásnak, de a többség csak inni szeretett volna. A vizünk már régen elfogyott. Hazafelé elhajtottunk a Károli Egyetem Jogi Kara szép épülete mellett is. A már lenyugodni készülő nap fényében készült záró képhez a Hősök tere adott szép hátteret.

Ismét bebizonyosodott, hogy Isten hatalmas arra, hogy az adott pillanatban nagyon rossznak látszó helyzetből valami tökéletesen jót hozzon ki. Ezért az erőt próbáló szép napért is Ővé a dicsőség!

Lux Éva

Mózes tanítása

Augusztus 12–17-e között tartottuk meg a szokásos nyári ifjúsági csendes hetet Isten Táborában. A délelőtti alkalmak a 3Móz 1–6 alapján mentek, melyekben a különféle áldozatok fajtáiról, azoknak bemutatásáról esett szó. Pataki András lelkipásztor rendhagyónak mondható választása éppen azért esett ezeknek a régi, gyakran már a zsidóság által sem követett ceremóniákra, hogy megláthassuk azt, hogy a gyakran monoton leírások mögött fontos, az Újszövetségre is mutató jelentések találhatók. És rávilágított arra is, hogy a mindennapi életünkben is fontosak lehetnek ezek az áldozatok, nem csak anyagi értelemben.

A délutáni alkalmakon általában egy-egy táborba látogató előadó mesélte el eddigi életpályáját, és megosztotta velünk a tapasztalatait, természetesen mindenki mást emelt ki az életéből. Az első esti látogató Szilágyi Csaba lelkész volt, akit már régebb óta ismerhettünk, hiszen többször tartott ifis alkalmakat is. A vendégek között volt Lőrinczi Hunor lelkész és Végh Teodóra is. Hunor és Csaba is

elmesélte, hogy miként került a teológiára, Hunor „ráadásaként” bemutatta a Sziget Fesztiválon folyó ökumenikus missziós munkát. Sztanó Péter előadásában részletesen megismerhettük az EMO (Evangéliumot Minden Otthonba) Alapítvány működését. Egy esti alkalmat tartott Pataki András is, ennek a témája a gyász, a halál volt – a saját életéből vett példákkal. A hét zárásaként úrvacsorás istentiszteleten vettünk részt.

Kanyó Ferenc

Két nyitott kapu

Edzőtáborban voltam

„Békesség neked, ne félj, nem halsz meg! Ezért Gedeon oltárt épített ott az Úrnak és így nevezte el: Az Úr a békesség.” (Bír 6, 23–24)

Már hosszú ideje végtelen türelemmel hívgatott az Úr a Magyar Belmisszió Biatorbágy Keresztény Lelkigondozói Szolgálat edzőtáborába. Természetesen testvéreimtől is sok jót hallottam róla. Így hát megadtam magam és nem bántam meg. A csendes héten Gedeon történetét tanulmányoztuk (Bírák 6,1-8,23). A sorozat címe ez volt: A szabaddulás története.

Az első napon a délutáni bemutatkozás előtt elmentem „egy pusztas helyre”, a közeli erdőbe sétálni. Úgy megragadott a táj szépsége, hogy elkezdtem imádkozni. Az ima közben ilyen gondolatok toltak elő bennem: jó lenne, ha megjelenne az Úr és ezt kérdezném: „Miért jöttél, barátom?” Azt felelném: Nem azért, amiért Júdás, hanem mert hívtál, Uram. Aztán így folytatódna a párbeszéd: Mutatok neked két táblát. A bal kezében lévő táblán ez a felirat állna: „Lendületben az ország”. „Száz lépés”. Az Úr ezt a szöveget áthúzná és alárajzolna egy „zsákutca” táblát. Azt kérdezném: Férgeske, érted-e? Azt válaszolnám: Igen, Uram. Ezután felmutatná a jobb kezében lévő táblát: Én vagyok az Út, az Igazság és az Élet. Alatta megjelenne egy „Egyirányú utca” tábla ezzel a szöveggel: Kövess engem... (tovább)! Annyit mondana még: „Aztán békesség legyen veletek, mert ezen a héten erről tanítok nektek...”

Szívemben ezeket a gondolatokat forgatva mentem vissza, ahol ebéd után bemutatkozott több mint ötven férfi példás rendben, lényegre törő rövidséggel. (Két óra alatt).

Nagyon elszégyelltem magam némely testvér bemutatkozása után. Az én jelentéktelen testi és lelki problémáim igencsak eltörpültek ennyi nyomorúság hallatán.

Egy fiatalember Kárpátaljáról jött át a mérhetetlen nyomor miatt családjával. A lábát kellett műteni (ott is mankóval járt). Kórházi gyógykezelése alatt felesége megszökött a gyermekekkel. A férfi nem adja fel, erős akarattal keresi őket... Egy idős férfi testvér csupán ennyit mondott: három éve meghalt a feleségem, egyedül vagyok, mint az ujjam. Hová mehettem volna? Egy roma testvérünk

sokadszor jött el úgy, hogy haragban van a bátyjával. Úgy érezte, hogy ő a sértett, s nem tud megbocsátani hitetlen testvéreinek. (Hála legyen Urunknak, aki már a második napon meggyőzte őt.) Érdekes volt az is, hogy volt egy testvérünk, aki már évtizedek óta templomba járó, imádkozó, Biblia-olvasó a feleségével együtt, de nem tudja, hogy megtért-e.

Megvallom, még soha nem voltam olyan közösségben, amely nagy szeretettel fogad be roma fiatalokat. Ezek az ifjak a társadalom kivetettjeiként munka nélkül, iskolai végzettség nélkül, többen árván, kilátástalanul jöttek ide. Lerítt róluk, hogy nagy szükségben vannak. Bizonyoságtételük nagyon megszegényítő volt, az ún. „jó keresztyének” számára. (Jó lett volna tudni, hogy mi lakozott a szívükben, amikor véget ért a csendes hét.) Találkoztam itt frissen szabadult alkoholistákkal is.

A reggeli áhítatok utáni csoportos beszélgetések is hatékonyak voltak, és mindennapi életünkre alkalmazták az áhítatokon hallottakat. Nagy hála van a szívemben ezekért a beszélgetésekért. Még lehet kommunikálni, még tart a kegyelem!

Megtanultam a győzelem képletét: Úr + Én = Tülerő. A csendes hét csatakiáltása ez volt: „Szeresd az Urat, és tégy, amit akarsz.” (Értsd jól!)

Hogy milyen utórezgések vannak bennem? Nos, még nem tisztult le minden kristálytisztán, de egy nagyon régi (1998) kérdésemre itt kaptam választ. Már ezért megérte elmenni. Ezt az Igét kaptam útravalóul: „Hűséges az Isten, aki elhívott titeket, a Fiával, Jézus Krisztussal, a mi Urunkkal való közösségre.” (1Kor. 1,9) Magyarázat: Az Istennel való közösségre a hit a kapu. Az embereknek való szolgálatok a szeretet a kapu. A Krisztusban az maradhat meg, aki nyitva tartja mindkét kaput.

Hartman László

A hit útja – tanfolyam

Meg szeretnénk hívni a testvéreket egy tanfolyamra, amely azoknak is szól, akik semmit sem tudnak hitünk alapvető dogmatikai kérdéseiről, gyakorlatáról, ÉS azoknak is, akik tudnak, de tele vannak kérdésekkel!

A tanfolyam címe: A hit útja
(A hívő élet tanulása)

Nem a lexikális tudás a lényege, hanem a párbeszéd, a kapcsolatunk Istennel.

A következő időpontokban fogunk összejönni, beszélgetni, tanulni...

A gyülekezeti teremben szerdánként 18 órától 19.30-ig
Okt. 19. – Isten létezik és fontos
Okt. 26. – Szükségünk van Istenre
Nov. 2. – Jézus élete és halála
Nov. 9. – Jézus feltámadása
Nov. 16. – A Szentlélek
Nov. 23. – Keresztyénné válni

A tanfolyam népszerű Angliában, Németországban és Hollandiában.

Hívjuk magunkkal érdeklődő rokonainkat, barátainkat! Testvéri szeretettel:

Aaron Stevens Végh Tamás
előadó lelkipásztor

„...Őt áldjad, lelkem, és róla tégy hitvallást nyelvem...”

Testvéri üzenet Kecskemétről

(264. dicséret 5. vers)

Ezen a pár soron keresztül, amelyre Végh Tamás lelkipásztor és Devich Márton presbiter testvéreim felkértek, köszöntöm családom nevében is hálás szeretettel a fasori testvéreket, a Harangszó olvasóit. Arra kértek, hogy a mögöttünk lévő esztendőről néhány szóban számoljak be.

Egy-egy dátum és egy-egy szolgálati terület köré gyűjtöm bizonyágtételemet. Éppen egy esztendővel a most írt sorok előtt költöztünk el Budapestről, 2004. augusztus 23-án Kecskemétre. Itt kezdték el az iskolát gyermekeink, a Kecskeméti Református Általános Iskolában, Máté itt kezdte az óvodát. Isten kegyelme készítette számunkra a helyet, most nyitott szívvel és várakozva készülnek a folytatásra. A parókia felújítása október 2-án tette lehetővé, hogy beköltözzünk a készített helyre, addig átmenetileg más lakásban „sátoroztunk”. Szeptember 1-jén Krisztinával együtt szolgálatba álltunk, ő az itteni mama-köri munkát, a gyermekmunkát, a családos missziót kezdte megismerve átvenni. Beállt az általános iskola két hetedik osztályába hitoktatni, konfirmációra előkészíteni, heti 4 órában. A Sion Nyugdíjas Házak lelki munkájában is örömmel vállalt részt. Magam pedig a gyülekezeti szolgálatok egészét igyekeztem megismerni, és abban felismerni Isten aktuális akaratát. Szolgálni kezdtem a vasárnap délelőtti kilenc órás istentiszteleteken, felváltva lelkészársammal együtt, a gyülekezeti-presbiteri bibliaórákon hetente, a felnőtt fiatalok bibliaóráján heti rendszerességgel. A gyülekezeti hetedik osztályos konfirmandus csoportban, heti két órában, az általános iskola két nyolcadik osztályában heti négy órában, és a felnőtt konfirmandus

csoportban. Mindez sok lehetőséget és feladatot adott a bizonyágtételre mindkettőnk számára. Ezenkívül természetesen sok egyéb szolgálat, látogatás, beszélgetés, szervezési munka van a hátunk mögött. Az Emmaus Ház, a gyülekezet konferenciaházának ügye is szívügyünk, és az ott folyó szolgálat. Október 17-én iktattak be a gyülekezeti szolgálatba, ahol a fasori testvérek jelenléte is sok örömet és bátorítást jelentett. Novemberben egy héten át evangélizáción szolgálhattam a templomunkban, amelyre Isten szeretete sokakat elhívott és odavonzott, nagy hálát gyűjtött ez a szívünkben és köszönjük a fasori bizonyágtételevők szolgálatát is, akik minden este szolgáltak közöttünk. Január 1-jén fogadtuk a hatvantagú presbitérium tagjait házas-társukkal együtt a parókian, Isten áldását tapasztalhattuk meg ezen az alkalmon is. Februártól kezdve átvettem Krisztina iskolai óráit, hiszen elérkezett ötödik gyermekünk jövetelének az ideje. Az ő érkezése nagy ajándék a számunkra, és jel Isten életet adó szeretetéről. Március 11-én született Johanna Mária, és azóta is megszépíti életünket. Két konfirmandus csoportot készíthettem fel az ünnepélyes fogadalomtételre, az általános iskola két osztályát és egy felnőtt csoportot. Az előbbi sok örömmel együtt nagy kihívást jelentett számomra, az utóbbi sok örömet és ajándékot adott számunkra. Mindkettőben Isten irgalmas szeretetét, kegyelmét láttuk felragyogni erőtlenségünkön keresztül is. Nyári heteinken is Isten pecsétjét láttuk. A közös, sok örömet adó fasori hétre csak három testvér jött ki, de a nyári családos héten több mint száz kecskeméti testvér volt együtt, Urunk áldását tapasztalva. A gyer-

mekek hetei is megújult munkatársi körrel nagy áldást jelentettek, és sok gyermeket értek el. Konfirmandus hetünkön kis létszám mellett nagy örömet jelentett a szolgáló közösség elhívása, ahol egy szívvel és lélekkel tudtunk együtt szolgálni, itt is megújult csapattal. Az angol nyelvi heteken is áldást vehettek a középiskolás fiatalok, angol, misszióban elkötelezett testvéreink szolgálatával. Gyülekezeti hetünkön nagy örömet kaptunk Isten megújító kegyelmét tapasztalva. Közel hetven testvér fordult meg ezen a héten, volt, aki munkája után jött ki közénk, volt aki csak egy napot tudott ott lenni, de jövőre szeretne egész héten jelen lenni, s voltak, akiket életre szóló felismerésre vezetett el Isten Lelke. Nagy örömet jelentett számunkra, hogy Krisztinával két héten is közösen szolgálhattunk, az egyik héten egész családdal együtt. Magam három hetet vezethettem, és hálás szívvel magasztalom az Urat az Ő csodadolgaiért. Mindezzel együtt a szolgáló közösséget is átalakítja, formálja Urunk, különös látni az Ő kore-

ográfiját mindebben. Az elmúlt egy év alatt öt lelkipásztor testvérünk volt jelen, és most máshol szolgál már, érkezett kettő új lelkipásztor család, és érkezik még kettő most ősz elején. Imádságban keressük az Úr akaratát, és sok kérdés között sok erőt kapunk, és jó reménységet abból az ígéből, amellyel január 1-jén indultunk: „*Meg lévén győződve arról, hogy aki elkezdette bennetek a jó dolgot, elvégezi a Krisztus Jézusnak napjáig.*” (Fil 1,6) Kicsiny kezdet ez, de hisszük, hogy az Úr hatalma, szeretete, kegyelme mindenre elég. Sok kérdés fogalmazódik meg bennünk, sok minden szükséges, hogy másként történjen, sok mindenben még nem látunk megoldást, sok nehézség súlya nyom, de látva az Urat, ismerve Őt, felbátorodik a szívünk, és egyszerű eszközként odatesszük két halunkat és öt kenyerünket az Ő kezébe, és amit mond, szeretnénk megtenni alázattal, hálás szívvel és engedelmesen. Mindezt egyedül Övé a dicsőség! Őszinte szeretettel és imádsággal:

Somogyi Péter lelkipásztor

Miért jó apukának lenni?

Nagy ajándékkal lepett meg a családom a negyvenedik születésnapomra. Egyik kedves barátunk segítségével, akinek van DVD-kamerája, készítettek egy húszperces videót „a papának”. A képeken mindhárom gyermek meglep egy-egy produkcióval – Noémi bemutatja, hogy már tud „tapsi-tapsizni”, és hogy bátran teszi meg első lépéseit, Gergő verset mond, azt, amit előadott az iskolai évenyitón is, Réka pedig zongorázik nekem. Feleségem is szép muzsikával köszönt. Mégis, a filmecke legmeghatóbb jelenete az, amikor sorban elmondják a kicsik (Noémi csak a szemével), hogy miért szeretik a papát. Például azért, mert én csinálom a legjobb sült krumplit, meg azért, mert én tanítottam meg őket biciklizni. Ez a néhány filmkocka gondolkodtatott el engem is, miket is tudnék hirtelen felsorolni: miért is jó apukának lenni?

Íme néhány tapasztalat:

☺ Azért jó, mert amikor abba hagyod a csikizést, mert azt hiszed, hogy már fáj, a fiad azt ordítja: apa, még, még!

☺ Mert amikor elmagyarázod, hogy a kenyérral nem szabad játszani, mert Jézus testét is jelképezi, a fiad megállapítja, hogy akkor a sátán teste bizonyára a spenót vagy a babfőzelék.

☺ Mert úgy tudnak a picik mosolyogni a legnagyobb huncutság, rosszaság után is,

hogy alig tudod visszatartani a nevetést, hogy szigorúnak tűnj.

☺ Mert amikor a gyermekeidre nézel iskolába menet, ahogy boldogan cipelik a túlsúlyos iskolatáskát, öröm és büszkeség tölt el.

☺ Mert a fiad akkora gólt lő neked a jobb alsóba, hogy magad is megdöbbsz.

☺ Mert amikor hazaérsz, irdatlan tempóban száguld valaki feléd négykézláb, hogy a lábához bújjon.

☺ Mert a lányod úgy csapja vissza a nagyképű pörgetésedet, hogy azt sem tudod, merre keresd a pingponglabdát.

☺ Mert a fiad képes mindig egy kicsivel több csokit megenni, mint te.

☺ Mert amikor a gyermekeid imádságra kulcsolják a kezüket a templomban, akkor könnybe lábad a szemed.

☺ Mert kevés jobb dolog van egy olyan snapszerpartinál, amelyben te vagy a vesztes, ha a fiaddal játszol.

☺ Mert a lányod úgy játszik Bartókot, ahogy senki más.

☺ Mert amikor először hallod, hogy „páppáppá...”, elolvadsz.

☺ Mert fantasztikus érzés a focimeccsen együtt kiáltani velük, hogy „hajrá, magyarok!”

☺ Mert a gyerekeidet figyelve egyre jobban magadra ismerhetsz.

☺ Mert a tanító néni néha megdicsérik a fogalmazásodat...

☺ Mert a papaféle sült krumpli akkor is dicséretet kap, ha nem is olyan finom.

☺ Mert tőlük lehet megtanulni a legjobban sírni és nevetni.

☺ Mert zavarba jössz, amikor azt kérdezi a lányod, milyenre vágassa a haját.

☺ Mert a gyermekeid tudnak a legőszintebben figyelmeztetni a hibáidra és a bűneidre.

☺ Mert nincs ajándék, aminek jobban örülnél, mint egy apró cetli, amelyre az van írva: „szeretek papa”, vagy egy rajz: „papának szeretettel”.

☺ Mert olyan jó velük együtt énekelni.

☺ Mert szeretik birizgálni a szakálladat, s ez valójában neked esik a legjobban.

☺ Mert néha megmutathatod, hogy azért te is tanultál erről vagy arról, még akkor is, ha a végén a tankönyv bebizonyítja, mégis igazad...

☺ Mert bármilyen rossz történik is veled, ha a családodra gondolsz, rájössz, hogy ha ők jól vannak és boldogok, téged semmi más nem érdekel.

☺ Mert a lányod úgy keringőzik életben először, és olyan bájos a báli ruhában, hogy elájulsz.

☺ Mert a fiad mindig eggyel több jutalom-mozaikot hoz haza az iskolából, mint amennyire számítasz.

☺ Mert ha a gyermekeidre nézel, még jobban szeretheted és tisztelheted a feleségedet.

☺ Mert nem marad időd elfáradni.

☺ Mert a gyermekeid életén keresztül még jobban megismerheted Istent.

☺ Mert egész „apukaságoddal” is – ha az Úr vezet – Őt dicsőítheted.

Devich Márton

Felújítások a Juliannában

A tavaszi beázás egyértelmű jelzés volt Istentől, hogy a Julianna iskolában tovább nem halogatható a vizesblokkok felújítása. Nyár elején Albert Péter testvérünk vezetésével nagy munkálatok kezdődtek, melyeknek köszönhetően szeptemberben már a sok helyen megújult iskolában kezdődhetett meg a tanítás. Isten megáldotta igyekezetünket, mert nemcsak a vizeshelyiségek kaptak gyönyörű új csempét, fülkét, szerelvényeket, hanem megszűnt a konyha alatt rejlő derítő, s a csatornahálózat is jelentősen korszerűsödött. A beázás nyomai mindenhol eltűntek, egy tanterem pedig új parkettát, komplett új ruhát kapott. A munkálatok hat és fél millió forintba kerültek, az összeg nagyobb részét az iskola költségvetése biztosította, de szükség volt a Szabó Imre Alapítvány nagyobb támogatására is. Köszönjük a mesterembereknek a munkát, és köszönjük a juliannás szülőknek, mindazoknak a támogatást, akik adományaikkal hozzájárultak iskolánk fejlesztéséhez! Hálát adunk Istennek, ahogyan építi – a Juliannában is – az Ő országát!

Haza a magasban – honismereti tábor Eszéken

A hívő ember a nyaralás, táborozás, hazalátogatás alkalmain sem téveszti szem elől földi létünk alfáját és ómegáját: az Írás iránytűjét, s tudatosan keresi az Úr csodás működésének megnyilvánulási formáit ott, ahol éppen jár. Így tettek – hatodszor – a Kárpát-medencei Református Honismereti Gyermektábor résztvevői is, ezúttal Alsó-Baranyában és Kelet-Szlavóniában. Eszék magyar oktatási központja adott otthont nemrégiben öt határon túli régió és az anyaország több mint félszáz diákjának és felnőtt kísérőiknek. A házigazda: Varga György csúzai lelkipásztor és a Horvátországi Magyar Református Keresztény Egyház mindent megtettek, hogy úgy hitünkben, mint a határokon átnyúló honunk és népünk ismeretében gyarapodva térjünk haza a nyolcnapos együttlétről.

A tábor hitéleti részét hagyományosan a reggeli és esti áhítatok, a felkeresett egyházi létesítmények, valamint a bibliaismereti vetélkedő alkották. Alkalmunk nyílt a jórészt magyarországi segítséggel újjáépült vagy épülő kórógyi, kopácsi, szentlászlói, herceg-szöllői, laskói templomokat megtekinteni, lelkipásztorokkal, hívekkel a gyülekezetek történetéről, időszakos gondjaikról a legfonto-

sabbakat megtudni. Kirándulásaink során szívszorító nyomaival találkozhattunk a 90-es években itt zajlott háborúnak: máig sérült templomokkal, középületekkel, rajtuk lövésnyomok ezreivel, az etnikai tisztogatás lelki és népmozgalmi következményeivel. A reformáció történetének egykor virágzó helyszínén fogyó lakosság- és gyermeklétszám, az előzőtt nemzet- és hittársaink csak részbeni visszatérése, a zavarosban halászó kalandorok és tévtanítók egységbontó kártevése, a magyar oktatási és kulturális intézményrendszer visszaszorulása mind-mind aggodalomra adhat okot. Mégis: idősebb és fiatal lelkészek, hitoktatók, pedagógusok, népművelők, újságírók, polgármesterek állják a sarat, munkálkodnak református hitünk, a magyarságtudat fenntartásán, anyaországi testvérkapcsolatok kiépítésén. Az együttlét tovább erősítette a felvidéki, erdélyi, délvidéki, drávaszögi, bécsi, továbbá magyarországi fiatalok és szolgáltatók hitbéli-nemzeti összetartozásának a tudatát. Hiányérzetünk volna, szegényebbek lennénk, ha évről évre nem találkozhatnánk újra... Amennyiben Isten is úgy akarja, a hetedik kárpát-medencei tábor Kárpátalján rendezhetjük meg. **Sz. A. B.**

Levelesládánkból

Kedves Testvéreim!

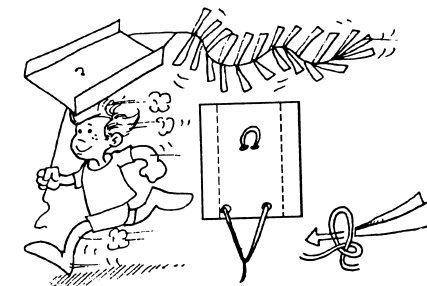
Megragadnám az alkalmat, szeretném most megköszönni, hogy én is a Fasori Harangszó olvasótáborába tartozhatom. Nagy kiváltság ez számomra, és sokat épülök e lap által. Egy kérés-sel szeretnék férjemmel együtt előhozakodni. Láttuk, olvastuk sorait többször is Mezey Tibor lelkipásztor úrnak. Szeretnénk vele felvenni a kapcsolatot az alábbi okból kifolyólag. Férjem Tamáshidán (Erdély) lelkész, lassan már egy éve élünk itt. Mezey Tibor is szolgált itt egy évet. Mivel elég sűrűn váltották itt egymást a lelkészek, a jövő év imaheti alkalmaira az eddig itt szolgált lelkészeket szeretnénk meghívni. Kérjük szépen önöket, hogy valamilyen módon vállalják a közvetítést köztünk. Előre is köszönjük. Maradunk tisztelettel,

Pázmány Attila és Angéla, 417037 – Tamáshida, 66 Bihar, Románia.

Kedves gyerekek!

Bizonyára tele vagytok nyári élményekkel, szép emlékekkel, amiket szívesen meséltek el másoknak is. Hogy minél többen megtudhassák, mi volt számotokra az idei nyár legszebb emléke, kérlek, rajzoljátok le és juttassátok el nekem a gyülekezeti irodába október 31-ig. A rajzok hátuljára írjátok fel a neveteket, és hogy hány évesek vagytok! A rajzokból kiállítás készítenek, és a legszebbeket megjutalmazzuk! Zsó néni

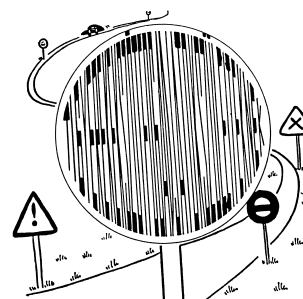
1. Talán Te is gyönyörködtél már a madarak röptében, csodáld a felhőket átszelő repülőket. A jobb oldali rajz segítségével Te is készíthetsz egy papírsárkányt, amit egy szép őszi napon remélhetőleg még idén ki is próbálhatsz. (A sárkánynak lehet más formája is, hurkapálcával merevítheted, hogy tartósabb és szebben szárnyaló legyen. A sárkány farkát pedig minél színesebbre készíted, annál szebb lesz.)

2. Mit jelent ez a különös tábla?

Ez a tábla nem KRESZ-tábla, de a figyelmeztetése minden nap fontos. Titkot árul el. Ha a könyvet vízszintesen, szemmagasságban tartod és egyik szemedet behunyd, akkor kibetűzheted azt, ami rá van írva.

A Biblia sok intést és jó tanácsot tartalmaz, a közlekedési táblákhoz hasonlóan. Ezek a „táblák” segítenek minket abban, hogy az Úr Jézushoz találjunk és Ővele járjunk. Az Újszövetségben a Kolossé levél 3. fejezet 20. verse ma fontos jelzés a számokra – a menny felé vezető úton ne feledd el! Sok balesettől megóv.

Jancsi, Pisti és a becsületesség

Iskola után Rudi gúnyolódva kérde az ikrektől:

– Ugyan, miért nem akartok puskázni? Így tanulás nélkül jó jegyeket lehet szerezni.

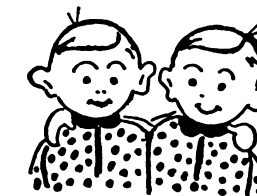
– !!!

– Feleljetek már! Egészen megkukulatok? Csak nem vagytok gyávák?

– !!! Mondd meg neki te, Jancsi!

– Mi nem akarunk puskázni, mert... ezzel megszorítanánk az Úr Jézust. Ő azonnal megtudná. – És tudod – teszi hozzá Pisti –, mi kértünk szoktuk Őt, hogy segítsen meg minket az iskolában, és Ő segít is, úgyhogy nem is vagyunk rászorulva, hogy a szomszédéról másoljuk a dolgozatot. Ha puskáznánk, nem mernénk többé imádkozni. A hazug emberen Ő nem segít.

– Így van – erősíti meg Jancsi –, s nemrégén tanultunk egy bibliai verset: „Az igazak könyörgése kedves Nekik” (Péld 15,8).

ÁLLANDÓ ALKALMAINK

Vasárnap de. 10 óra: istentisztelet
de. 10 óra: istentisztelet gyermekeknek 3 korcsoportban
de. 10 órától gyermekmegőrző szolgálat
Kedd de. 10 óra: bibliaóra
du. 1/2 5 óra: PICIFI ifjúsági bibliaóra (14–16 évesek számára)
Szerda du. 6 óra: bibliai közösségi óra
du. 6 óra: NAGYIFI ifjúsági bibliaóra (18 éves kortól)
Csütörtök du. 6 óra: bibliaóra
Péntek du. 1/2 7 óra: felnőtt ifjúsági bibliaóra

EGYÉB ALKALMAINK

Minden hónap első vasárnapján du. 5 órakor
Refisz ifjúsági istentisztelet
– **Fiatalasszony- és Anyakör 2005–2006-ban**
Cynthia Heald: A szabad nő
Alkalmak minden hónap 2. és 4. szombatján
du. 4 órakor. Első alkalom szept. 24-én. A könyvet az október 11-ei napra kérjük, hogy szerezzék be, kapható az iratterjesztésben.
– **Férfi bibliaóra** minden hónap első és harmadik keddjén du. 6 órakor
– **Pároskör** minden hónap harmadik péntekjén du. 6 órakor. Első alkalom szept. 16-án.
– **Női kör** minden hónap harmadik vasárnapján du. 1/2 4 órakor.
– **Felnőtt konfirmációi tanfolyam** indul október 9-én du. 1/2 4 órakor.

Szeptember 17–18

Kulturális Örökség Napja

Újszövetségi barangolás

a 400 év csendjében, és az apostolok korában
2005. szeptember 24-én 9-től 15 óráig
a gyülekezeti teremben.

Október 31-én
de. 10 órakor

Reformációi istentisztelet

Kedves Testvérek!

Köszönjük leveleiket, postaládánkba, e-mail címünkre várjuk a további javaslatokat. Következő számunk decemberben jelenik meg (lapzártá: november 30.).

A szerkesztőbizottság

November 3–4-én az őszi szünet idején
gyülekezeti napközi 8–16 óráig.

November 6. – Örökélet vasárnapja

HANGVERSENYEK ZENÉS ÁHÍTATOK

A VÁROSLIGETI
FASORI REFORMÁTUS TEMPLOMBAN

Szeptember 17. szombat, 18 óra
**Kovalszki Mária zongora-,
Környei Zsófia hegedűművész,
Akadémia kvartett**
Mozart, Schubert, Brahms művei
Október 1. szombat, 18 óra
Kórushangverseny

Minden hónap második vasárnapján
délután fél négykor zenés áhítat
Szeptember 11. és október 9.
Zsoltárok 61–80.
November 13. és december 11.
Zsoltárok 81–100.
Információ: www.foa.hu

December 3. – Gyerekdélután 1/2 4-től 6-ig

December 4-én

Juliannás családi istentisztelet

December 18-án

karácsonyi családi istentisztelet

FASORI HARANGSZÓ

A Budapest Fasori Református Egyházközség
időszakos kiadványa.

Felelős szerkesztő: Devich Márton
Címünk: 1071 Budapest, Városligeti fasor 7.
Tel.: 342-7311
e-mail: harangszo@fasor.hu, weboldal: www.fasor.hu